

W. BIEGAŃSKIEGO · W. CZĘSTOCHOWIE

EX · LIBRIS · M · B · P · IM · DR ·

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

W GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr. 131

Częstochowa, wtorek 4 czerwca 1946 r.

Rok II.

Z zagadnień dnia dzisiejszego

Nie da się zaprzeczyć, że ostatnie dni były nader brzemienne w wydarzenia. Nie były to co prawda fakty elektryzujące, jedyną nakaz na tyle doniosła, że stały się tematem powszechnych rozmów i komentarzy. Pierwszą wiadomością, która zaintrygowała społeczeństwo była lapidarna informacja o wyjeździe do Moskwy delegacji rządu R. P. Nagle, bez żadnego przygotowania opinii. Celu wyjazdu prasa nie podała, była tylko mowa o tym, że między członkami rządu znajdują się m. in. marsz. Żymierski i ministrowie przemysłu i handlu, a więc temat rozmów obzeru i wojskowo-ekonomiczny. — A było to niewątpliwie w parę dni po tym, gdy jedno z mocarstw chciało jedynym strzałem ubić dwa zajace. Pozybyć się części swego demobilu i towarów niepotrzebnie zalegających po wojnie magazyny. Pozybyć się po prostu zbyt ciężkiego balastu za cenę dobrych procentów i zdobyć prawo mieszaną się w suwerenne prawa Polski.

W takich warunkach każdy rząd mający poczucie odpowiedzialności za oferty tego rodzaju nie mógłby skorzystać. Nawet za cenę dolarów, nawet za cenę tak nam potrzebnych lokomotyw i wagonów kolejowych.

I wówczas to udało się delegatom rządu polskiego otrzymać w Moskwie takie warunki pomocy, że usuwają one daleko w cień, to co nam proponowały skądinąd.

Jakże więc przedstawia się ta pomoc, o której doniosły we właściwym czasie depesze?

Nie da się zaprzeczyć, że pod względem finansowym znajdujemy się w ciężkiej sytuacji. Złoto nasze zostało zagranicą i niewiadomo, kiedy wróci do kraju. Na celach ubrojenia naszych oddziałów wojskowych zaciągnięto zostały znaczne pożyczki, które trzeba spłacić. Złoty nie jest zbyt mocną walutą na giełdach światowych!

Armia nasza krępująca w sily potrzebuje nowoczesnego uzbrojenia, bo mimo końca wojny nie wolno nam nigdy zapominać że germańskiej hydrze może znowu kiedyś przy milczącym popołżaniu Churchillów odrosnąć łeb, który wrócić się przeciw naszym zachodnim rubieżom.

W takich warunkach pomoc, jaką mamy otrzymać ze strony ZSRR nabiera szczególnego znaczenia.

W momencie tworzenia się naszej Armii na terytorium ZSRR a później w czasie powstania II Armii już w kraju otrzymaliśmy od Związku Radzieckiego powóz na pomoc w postaci uzbrojenia i wyekwipowania. Pomocą tą objęte były zresztą już wcześniej oddziały generała Sikorskiego. Rzecz jasna, że nie mogliśmy tego zrekompenzować w czasie przebywania Armii Czerwonej w Polsce. — Aby więc rozpocząć cenną dopiero nowe życie państwa polskiemu nie kłaść kłód pod nogi rząd ZSRR zrodził się na całkowite przekreślenie wzajemnych zobowiązań z lat wojny nie wnikać w to, po czyjej stronie jest większy stan zadłużenia.

To jednak sprawy jeszcze nie wyczerpują. Nie skończyło się tylko na anulowaniu starych długów. Otrzymałmy również najnowocześniejszy sprzęt wojenny, a właściwie dostawać go będziemy tak długo, pó

ki nie będziemy w stanie sami zaspokoić naszych potrzeb w tej dziedzinie.

Każdy nieuprzedzony człowiek jeśli istotnie ma pewną dozę dobrej woli dostrzeże natychmiast ogromną różnicę między pomocą, jakiej nam udziela ZSRR, a tym, co w drodze handlarskich targów mogliśmy w swoim czasie uzyskać na zachodzie.

Idmy dalej. Wspomnieliśmy już, że nasze złoto ciągle jeszcze tkwi na zachodzie. Skarb nasz musieliśmy tworzyć z niczego. I chociaż kwestia złota jest problemem bardzo elastycznym, tym niemniej posiadanie naszego złota z zagranicy to rzecz niełatwa. Wiemy jak to nawet w prywatnych stosunkach ludzie łatwo przyzwyczajali się do cudzej własności. Tymczasem ZSRR daje

nam prawo do nieograniczonego korzystania z jego własnych zapasów złota. Ze tego rodzaju pożyczce waluta nasza znacznie się wzmożeni. — to rzecz jasna. Ze posiadanie pewnych rezerw złota ma duże znaczenie dla naszych obrotów handlowych, — to dla każdego zrozumiałe.

I jeszcze jedno. Wiemy dobrze, z jakimi trudnościami przychodzi nam codzień walczyć w dziedzinie apropryzacyjnej. Stale czekamy na dostawy UNRRA, które stanowią zaledwie mały procent naszych potrzeb. Ciągłe debatujemy na temat świadczeń rzeczowych, akcji siewnej, zbiorów i t. p. Teraz, po konferencji moskiewskiej możemy spodziewać się takiej pomocy, która problem świadczeń rzeczowych postawi w zupełnie nowym świetle. Jeżeli w ogóle nie uczyni ich bezprzedmiotowymi.

Poza tym w czasie rozmów moskiewskich załatwiono jeszcze jedną sprawę, która dla naszych uszczuplonych dóbr kulturalnych nie jest bez znaczenia. Szybko mianowicie osiągnięto porozumienie w sprawie reparacji naszych dóbr kulturalnych, które znajdują się na wschód od linii Curzona. Powróci więc do kraju Panorama Raclawicka, powroca sztandary Kościuszkowskie i wiele innych dzieł sztuki, dokola których koncentrują się uczucia narodu.

To wszystko, że tak powiemy „na użytek wewnętrzny”. Ale jest jeszcze jedna, nader doniosła sprawa, która powie całemu światu, że plótki kursujące czasem w „pewnych kołach”, jakoby istotne interesy rosyjskiej polityki zagranicznej nie utraciły się z naszymi granicami zachodnimi, — nie mają żadnych podstaw realnych. Oświadczenie konferencyjne stwierdza stanowczo, że stanowisko Polski i ZSRR wobec Niemców jest całkowicie zgodne i polityka ZSRR na konferencji pokojowej pójdzie po linii jak największych korzyści dla Polski i nietykalności naszych granic zachodnich.

Tak tedy rozwiały się jeszcze jedno złudzenie, pokutujące na temat „prawdziwej racji stanu Związku Radzieckiego”.

W świetle tych wszystkich faktów odbywających się obecnie w Warszawie kongres przyjaźni polsko-radzieckiej nabiera zupełnie specyficznego światła.

Umowa moskiewska była jeszcze jednym dowodem; gdzie Polska liczyć może na prawdziwą pomoc. W obecnej konstatacji politycznej, gdy dzięki pomocy ZSRR odzyskaliśmy Śląsk, Pomorze, Warmię i Mazurę zdać musimy sobie z jednej rzeczy sprawę, że niebezpieczeństwo może zagrażać nam tylko z zachodu; zadaniem więc naszym jest kontynuowanie dzieła, które rozpoczął gen. Sikorski; zważyć nawastrawie te uzrzedzenia i opory, — wprowadzić współzycie i sąsiedztwo na drogę wzajemnego porozumienia, współpracy i przyjaźni, która nie będzie frazesem, ale realną potęgą, mającą istotne znaczenie w utrzymaniu pokoju europejskiego i światowego.

Jednakże porozumienie gospodarcze, militarne i obywatelne warunki pomysłowości i korzyści politycznych nie wyczerpują całości zagadnienia. Przyjaźń musi być głębsza, oparta również na współpracy kulturalnej. Do tego zmierzają także m. in. obecny kongres, który ma wytworzyć atmosferę wzajemnego poznania się, wzajemnego zainteresowania kulturalnego i pogłębienia wspólnych dażeń obu narodów, które wspólnie walczyły z tym samym wrogiem i obecnie wspólnie chcą ugruntować pokój w imię wspólnych interesów. (p)

Uchwała Komisji Rady Bezpieczeństwa

Franco zagraża pokojowi

LONDYN (BBC). — W dniu wczorajszym zakończyła w Nowym Jorku swe obrady Podkomisja Rady Bezpieczeństwa dla sprawy Hiszpanii. Komisja ogłosiła niezwykle znamienne protokół. W protokole tym Komisja stwierdza, że aczkolwiek reżim gen. Franco w tej chwili nie stanowi bezpośrednio niebezpieczeństwa dla pokoju, co w konsekwencji mogłoby spowodować gwałtowne wystąpienia z zewnątrz, to jednakże reżym generała Franco są potencjalnym zagrożeniem pokoju światowego.

Reżim generała Franco ma charakter typowo faszystowski, utrzymuje sily zbrojne znacznie większe, niż to jest potrzebne w warunkach pokojowych, które właściwie służą tylko do gniebienia opozycji w kraju, co jest istotą wszystkich dyktatur wojskowych. Potencjalne niebezpieczeństwo leży już chociażby w tym fakcie, że istnieje

tam dwa rządy hiszpańskie, wskutek czego w Hiszpanii może wybuchnąć wojna domowa, która w dalszych swych skutkach doprowadzić może do interwencji z zewnątrz.

Diatego Komisja Rady Bezp. zaleca, by w wypadku niestąpienia generała Franco Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych wezwalo wszystkich swych członków do bezwzględnego zerwania stosunków dyplomatycznych i gospodarczych z rządem dyktatorskim generała Franco.

Do Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęty będzie tylko ten rząd hiszpański, który wyjdzie z wolnych wyborów.

Protokółu Komisji nie podpisali delegaci Brazylii i Polski, wychodząc z założenia, że duch Karty Narodów Zjednoczonych obejmuje zarówno bezpośrednio jak i potencjalne zagrożenie pokoju, wobec czego Narody Zjednoczone winny bezpośrednio ingerować w sprawy Hiszpanii.

Następne posiedzenie Rady Bezpieczeństwa odbędzie się w nadchodzący czwartek.

Zwycięstwo komunistów i socjalistów w wyborach we Francji

PARYZ. — Po raz pierwszy od 25 lat odbył się w niedzielę, dnia 2 czerwca b. r., wolne wybory do parlamentu. Uprawionych do głosowania jest 27 milionów obywateli, którzy mają zdecydować o ustroju państwowym Włoch, wybrać Zgromadzenie Konstytucyjne i odpowiedzieć na pytania referendum ludowego.

Wyniki wyborów znane będą dopiero ostatecznie po 14 dniach, rezultaty referendum już w nadchodzącą środę.

PARYZ. — W niedzielę, dn. 2 czerwca odbywały się na terenie całej Francji i w koloniach wybory do Tymczasowego Zgromadzenia Narodowego.

Uprawionych jest do głosowania 26 milionów wyborców, którzy poprzez 5 partij politycznych wyłonili 3 tysiące kandydatów.

PARYZ. 3. 6. — W dniu wczorajszym we Francji i francuskich posiadłościach zagorskich odbyły się wybory do nowego zgromadzenia konstytucyjnego, które w terminie prekluzyjnym 7-miu miesięcy ma opracować projekt konstytucji do przedstawienia narodowi. Obywatele francuscy dała wyraz swym poglądom na nowy projekt w referendum ludowym.

Nowe zgromadzenie konstytucyjne będzie liczyło 586 deputowanych, z czego 522 będzie posiadała Francja centralna a 64 francuskie posiadłości zamorskie.

Frekwencja wyborów w Paryżu mimo niepogody była b. znaczna. Głosowanie rozpoczęło się o godz. 8-jej rano i trwało bez przerwy do godz. 20-jej.

W okręgu paryskim zwycięstwo przypało w udziale komunistom. Wybrany tam został wicepremier Maurice Thorez. B. premier Daladier, który w poprzednich wyborach przegrał, obecnie walczył do parlamentu.

LONDYN (BBC), 3. 6. — Dziś rano ogłoszone zostały prowizoryczne wyniki wyborów do zgromadzenia konstytucyjnego we Francji metropolitalnej. Przedstawiają się one następująco:

- partia postępowych katolików MRP — 154 mandatów,
- komunistki i stronnictwa afiliowane — 146 mandatów,
- socjaliści — 115 mandatów,
- republikańska partia wolności — 62 mand.
- radykałi — 38 mandatów,
- inne stronnictwa — 3 mandaty.

Cyfrы te ulegną jeszcze zmianom, gdy wiadome będą wyniki wyborów we francuskich koloniach.

W Paryżu i okręgu Sekwany zwyciężyli komunistki, zdobywając 28 mandatów, na-

stępnie MRP z 12 mandatami i socjaliści z 11 mandatami.

10 ministrów obecnego gabinetu zostało wybranych, wśród nich premier Gouin (sojalista), wicepremier Thorez (komunista) i minister spraw zagranicznych Bidault (MRP). Z b. premierów zostali wybrani Daladier i Herriot.

Frekwencja i zainteresowanie wyborami w Paryżu były bardzo znaczne, zwłaszcza po południu, gdy ustal władny deszcz, padający przez rano i przed południem. Na ulicach Paryża gromadziły się wielkie tłumy, czekające na wynik wyborów. Członkowie partij zbrali się przed lokalami partijnymi, manifestując na cześć swoich kandydatów. Żadnych wypadków nie zaobserwowano. Wybory w całym kraju odbyły się spokojnie.

Gottwald tworzy rząd w Czechosłowacji

PRAGA (Ant. wł.). — Prezydent republiki Czechosłowackiej dr. Edward Beneš powierzył w dniu wczorajszym misję tworzenia nowego rządu dr.owi Gottwaldowi, przywódcy najsilniejszej obecnie partii w Czechosłowacji — partii komunistycznej.

Antonescu zawisł na szubienicy

LONDYN. — Agencja Reutersa donosi z Bukaresztu, że w sobotę wieczorem powieszony został słynny kolaboracjonista rumuński, szef faszystowskiego rządu, współpracującego z Niemcami, zdradca własnego narodu; oślawiony marszałek Antonescu. Wraz z nim powieszony został brat jego, wicepremier rządu rumuńskiego w czasie wojny, Michał Antonescu.

Tego samego dnia powieszonych zostało dwóch innych zdrajców narodu rumuńskiego, generał Basila — szef żandarmerii w czasie wojny i gubernator Ukrainy Aleksiana.

Ekzekucja Jana Antonescu, Michała Antonescu, Vasilii i Aleksiana, odbyła się dnia 1 czerwca b. r. o godz. 6-jej po południu w Jilavie.

Referendum - to gwarancja pokoju i dobrobytu Narodu Polskiego

Sportowiec

Dodatek » Głosu Narodu » poświęcony sportowi i kulturze fizycznej

Nr. 8 (15)

Częstochowa, poniedziałek 3 czerwca 1946 r.

Rok II.

Wspaniały triumf częstochowskiego biegacza

Widula zwycięża na 10 km w Leningradzie

W okresie dotkliwych kłopotów sportowców polskich zagranicą wspaniały wyczyn Widoła Jana Widoły z Częstochowskiego Klubu Sportowego nabiera rewelacyjnego znaczenia.

Wartość zwycięstwa Widoły, osiągniętego na stadionie leningradzkim, musi być przede wszystkim mierzona wagą prestiżową, jaką zwycięstwo to posiada dla nadzarpniętej ostatnio zagranicą — powiedzmy sobie otwarcie — opinii sportu polskiego.

Biało-czerwona flaga zawisła znowu na maszcie zwycięstwa. Stadion zagraniczny rozbrzmiał znowu dźwiękami Mazurka Dąbrowskiego. Na falach eteru popłynęła znowu na wszystkie strony świata wieść o triumfie polskiego sportowca.

Triumf ten jest sukcesem ambicji i woli poedywnego człowieka, jeśli się zważy, iż Widoła trenował od dwóch miesięcy sam bez opieki klubu macierzystego czy instruktora, trenował do tego w niezwykle ciężkich warunkach, gdyż na płaskach kucelińskich, dokąd dojeżdżać musiał rowem. W naszym bowiem mieście nie ma bieżni, a to, co bieżnią się nazywa, jest jedynie pasem ubitego na beton żużlu, nadalającym się tylko do bolesnego odbicia stóp.

Pomimo tych niepokonanych, zdawałoby się, trudności Widoła trenował wytrwale i — zwyciężył, wskrzeszając świetne tradycje Patkiewicza i Kucharskiego oraz nie żyjących już dziś: Fryzera, Noll i Kusocińskiego, owych mistrzów woli, od których niewątpliwie Widoła brał przykład i wzór w swoich niezmerdowanych wysiłkach.

Zwycięstwo Widoły, to dowód hartu i niespożytej siły, kryjącej się w naszym Narodzie.

Możemy być pewni, że systematyczna praca w dziedzinie sportu, połączona z ambicją zawodników, przyniesie pomyślne rezultaty i przywróci nam w niedalekiej już przyszłości dawne świetne stanowisko w sporcie europejskim.

Jak zwyciężył Widoła

Widoła dostał się do Leningradu samolotem w dniu 28 ub. m., aby nazajutrz stanąć do biegu na 10.000 metrów. Jaki odbył się w ramach Mistrzostw ZSRR na Stadionie Centralnego Instytutu Armii Czerwonej.

Z zawodników zagranicznych oprócz Widoły przybyli jeszcze Jugosłowianie i Finowie, największe jednak zainteresowanie budził biegacz częstochowski, który pokonał już dwukrotnie mistrza Dynamo Inż. Pietrowa oraz b. mistrza ZSRR Andrejewa.

Konkurencja na 10.000 metrów odbyła się na wspaniałej bieżni, posiadającej 18 torów łącznej szerokości 36 metrów i zgromadziła na starcie

217 zawodników, w tym 1 Polaka (Widoła), 2 Jugosłowian, 4 Finów i 210 czołowych biegaczy radzieckich z Inż. Pietrowem, Andrejewem i Hejnikowem na czele.

Na sygnał startera cała ta masa ruszyła

Rejestracja oficerów i podoficerów z dziedziny WF i PW

Woj. Urząd Wychowania Fizycznego i Przynasobienia Wojskowego w Kielecach, który mieści się w Domu Kultury Robotniczej (byłym gmachu WF i PW) na II piętrze, pokój 34, zwraca się do byłych oficerów i podoficerów kontraktowych i honorowych, którzy przed 1 września 1939 roku pracowali w dziedzinie przynasobienia wojskowego i wychowania fizycznego, o zarejestrowanie się w biurze Woj. Urzędu WF i PW, pod wyżej wskazanym adresem.

ostro naprzód i prowadzenie objął z miejscami ambitny Pietrow. Widoła, który wysłował Nr. 72, biegał przez dłuższy czas na pozycji, odpowiadającej mniej więcej jego numerowi, lecz po minięciu 3 kilometrów wobec zgłoszenia przy bandzie wewnętrznej, skierował się na stronę zewnętrzną, choć zmuszało go to do nadrabiania odległości, po czym zaczął zbliżać się systematycznie do czołówek, by dogonił ją wreszcie po 6 kilometrach. Przez następne dwa kilometry Widoła biegał na szóstej pozycji za Pietrowem, który prowadził bez wstąpienia, Andrejewem, Hejnikowem, Jusosiwaninem i Finem. Po 8 kilometrach Widoła

rozpoczął ucieczkę

Czołówka próbowała dogonić go, lecz Widoła, czując świetną dyspozycję, zastrzył tempo i powiększając wciąż dle-

ląca go od konkurentów odległość, przeważał taśmę jako zwycięzca

o przeszło 100 metrów przed Pietrowem osiągając czas 32 min. 19,1 sek., który jest najlepszym wynikiem słowiańskim po wojnie. Pietrow miał czas 32 min. 33 sek., trzecim był Hejnikow (33:29.), czwartym Andrejew (33:57,1). Ten ostatni był tak wyczerpany tempem, narzuconym przez Widołę w końcowych okrążeniach, że po osiągnięciu mety

dostał krwotoku i zemdlął.

Piękny gest pokonanego

Po skończonym biegu inż. Pietrow, który doznał już trzech z rzędu porażki w spotkaniach z Widołą, podbiegł do swego zwycięzcy i

uculaował go wobec 63.000 widzów, jacy przyglądali się zawodom. Piękny ten gest nagrodził publiczność frontowymi brawami, po czym Widoła zmuszony został do przebiegnięcia honorowego okrążenia

przepasany biało-czerwoną szarfą na kostiumie z barwami CKS'u, a w końcu do przemówienia przez radio do słuchaczy z całej Rosji.

Po biegu otrzymał Widoła kilkadziesiąt koszy kwiatów

od entuzjastów, jakich zdobył sobie swoim pięknym zwycięstwem. Władze i sportowcy radzieccy oplekowali się niezwykle serdecznie Widołą w czasie jego pobytu w Leningradzie, po czym odstawili go samolotem do Warszawy, a stamtąd autem do naszego miasta.

Szukamy pływaków

Uczniowie ponad 18 lat

50 m. st. dow. 1) Guzik 40,8 s. 2) Pułanik, 3) Tym 50 m. st. grzbiet. 1) Patorski 49,7 s. 2) Tym, 3) Lechowicz. 100 m. st. klas. 1) Zajac 1,50,8 s. 2) Szczerbiński, 3) Wyżykowski.

Panowie

50 m. st. dow. 1) Miśkiewicz 37,6 s. 2) Patorski, 3) Nogalski. 100 m. st. dow. 1) Adamus 1,25,2 s. 2) Sarnowski, 3) Jabłoński. 100 m. st. klas. 1) Białek 1,46,2 s. 2) Mazurkiewicz.

Panie

50 m. st. grzbiet. 1) dr Kulańska Wanda 52,2 s.

Nurkowanie na odległość

1) Sliwczyński 44 m. 2) Woźnica 41,5 m. 3) Bogus.

Sztafeta 4 × 50 m. st. dow.

1) Miśkiewicz — Patorski — Sarnowski — Adamus; czas 2 m 37,2 s. 2) Pułanik — Musiał — Plaza — Tym — 2 m. 59 s.

Skoki pokazowe wykonali Plaza i Caban. Na zakończenie zawodów odbył się mecz piłki wodnej Team A — Team B 5:2 (3:1). Team A Matuszewski, Miśkiewicz, Plaza, prof. Kielar, Adamus, Serednicki, Team B: Stepiński, Seifert, AZS — Kraków, Chmielewski, Sarowski, Chrzastek, Patorski. Stała przewaga Teamu A. Bramki

zdobyli dla niego Serednicki 3 i Adamus, dla Teamu B — Seifert obie. Sędziował ob. Roguski.

Podziękowanie dla szkół

Komenda Miejskiego Ośrodka WF i PW w Częstochowie dziękuje następującym szkołom za wykonanie prac ziemnych przy robizbórze i zaspawaniu schronów na terenie pływalni: Gimnazjum Mechanicznemu, Gimnazjum Kupieckiemu i Liceum Handlowemu, Gimnazjum Bracl Szkolnych i Szkole Handlowej Stow. Nauzycieli.

W zamian za wykonaną pracę w marcu, kwietniu i maju uczniowie otrzymują karty bezpłatnego wstępu na Pływalnię na okres zależny od ilości wykonanej pracy. W ten sposób oprócz wartości wychowawczych, jakie daje praca, oprócz zadowolenia, jakie uczuwa każda twórcza jednostka przyczyniająca się swą cegiełką do przyspieszenia odbudowy kraju, w tym wypadku na polu wychowania fizycznego, dzielni pracownicy w nagrodę będą mieli możliwość korzystania z dobrodziejstw kąpielii i sportu pływakiego.

Uczniowie swym wysiłkiem umożliwili wczesne otwarcie pływalni, a wartość wykonanej przez nich pracy wynosi kilkanaście tysięcy złotych, co wobec braku funduszy w Miejskim Ośrodku WF i PW ma tym większe znaczenie.

Victoria-Skra 0:0

Stradom — CKS 1:0 (0:0)

Pomimo posiadanej stałej przewagi CKS bez Heinego i Czarnieckiego przegrał z przykładowo ambitnie grającym Stradomem, którego najlepszą formacją było trio obronne Lach—Malek—Boguszewski. W CKS-ie zawiódł atak, który nie potrafił wykorzystać wielu dobrych pozycji podbramkowych, przy tym Kuśmierczyk spudłował rzut karnej. Bramkę dla Stradomia zdobył Lach II z wypracowania Wężowicza.

Gra stała na słabym poziomie, do którego przyczyniło się też kiepskie boisko. Sędziował b. dobrze ob. Sliwczyński, jednak na parę minut przed końcem nie dostrzegł wyraźnej ręki na polu karnym Stradomia, nie reagującą też na znak dawany przez sędziego bocznego. Jak dowiadujemy się CKS zakłada w związku z tym protest. W ten sposób na „zielenym” warsztacie Wydziału Gier i Dyscypliny znajdującej się w tej chwili trzy protesty: Kolejowego w sprawie meczu z CKS-em, Victori co do meczu z WKS i Wleń oraz wyżej wspomniany.

WKS Wleń — Unia (Radomsko) 3:0 w. o.

Unia spóźniła się o 3 godziny, wskutek czego sędzia odgwizdał walkower dla WKS-u. W meczu towarzyskim gospodarze pokonali Unię 1:0 (10:0). Bramkę zdobył Skupiański, wyróżnił się Kucharczyk. Sędziował b. dobrze ob. Woźniak.

Raków — Zorza 5:0 (2:0)

Bra była interesująca i żywa. Bramki strzelili Gajda 4 i Kopeć. Sędzia ob. Holma — dobry.

Legion — Częstochowianka 5:2 (2:2)

Całkowita przewaga Legionu. Goale strzelił Wojciechowski 2, Halkiewicz, Krupniński, Bożyk, dla pokonanych Purgal, Rumik. Sędzia ob. Zółta

Częstochówka — Papierni 2:1 (1:1)

Gra równorzędna, duża poprawa Papierni. Bramki uzyskali: Mielczarek z karnego i Waczyński, dla Papierni Sybys. Sędzia ob. Florczyk — doskonały.

Raków — Jedność (Myszków) 3:3 (2:1)

W rewanżowym meczu 30 ub. m. Raków osiągnął remis na gorącym terenie miejscowym. Bramki dla niego zdobyli Buczkowski 2 i Kusai 1, dla Jedności Wawrzyszczak 2 i Jaworski. W przed meczu Raków 1 b pokonał Jedność 1 b 2:0 (1:0). Strzelcami byli Szyprowski i Laskowski. Sędziował b. dobrze ob. Basiniśki.

Podziękowanie

RKS Raków składa serdeczne podziękowanie ob. Banasińskiemu, Plac Daszyńskiego, za bezinteresowne wykonanie kompletu butów piłkarskich dla drużyny RKS Raków.

W czwartek 6 bm. CKS ozegra na Stadionie mecz z wczorajszym pogromcą kop. Rymar. Nazadom Janów, w którym wystąpi nowa gwiazda piłkarska Śląska — lewy łącznik Bak.

Zawody bokserkie ZSK (Tarnowskie Góry) — CKS nie odbyły się wczoraj wobec niepogody. Zarząd CKS'u komunikuje, że biety wykupione na tę imprezę ważne będą na niedzielny (9 b. m.) mecz bokserki — Złotych z CKS.

Sędziował doskonale ob. Zieliński.

